

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XIV. Christi & peccatoris disparitas amoris vinculo sociata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT XIV.

*Christi & peccatoris disparitas a
moris vinculo sociata.*

EXitium atque salus, tenebra, lux,
noxq; di. s;g;

*Quàm sunt disparibus illaqueata iu-
gis?*

*Tu saluare studes, ego perdere. dispare vo-
to.*

*Tu mihi dux, at ego transfuga miles
ero?*

*Tu prodesse, at obesse ego. tu scelus exhor-
rescis,*

*Me iuuat immersum viuere crimini-
bus.*

*Cùm tu de lachrymis, de sanguine balnea
fundis;*

De scelere ipse tibi balnea inundo meo.

*Huc scelerum quisquis temulentus vinali-
guris,*

*Pocula iam Christi de lachrymis bi-
bito.*

AMOR DIVINVS. 341

Huc scelerum quicumq; tibi fabricas cata-
ractam,

Hec maria ex Christi nata cruore bi-
be.

Huc scelerum quicumq; faces medicat aq;
Averno

Tela iacis, Christi parce cruci & la-
teri.

Nan scelerum quodcumq; iacis, petis im-
probe Christum,

Hoc caput atq; manus, hoc latus atque
pedes.

Desine. sat sceleri q; datum, sat sanguinis
haustum

Innocui. in te isthac noxia tela cade t.

Quàm ludis in humanis Deus, si
ludere est in tam seriis admirationē
stuporemque excitantibus? quàm
gradimur contrariis viis & votis, ego
& amor meus? quātum ego præceps
in interitum labor voluntaria iniu-
ria, tantum ille me retrahit potenti
dextera? quantum ego in seruitutem
omnium seculorum infelicissimam

P 3 pronus

pronus agor, tantum ille me in liber-
tatem vindicat armata manu. Quo
magis vltioneis inuoluor tenebris,
hoc clarior sole depellit has noctes
Amor meus, scindens has inferorum
nubes, densasq; nebulas luminis sui
radiis dissipās. Et quo frequentiores
ille mihi auxiliatrices porrigit ma-
nus, hoc ego pro labor frequentior.
Matrem cogito, & labentem infan-
tiae primæ sobolem cunis adhuc na-
tam vincit affectum matris, qui non
iam filio, sed hosti dexteram porri-
git; & toties porrigit, quoties la-
psum præsentiscit periculum. Cecidi,
& vulnere aliquo immani teneor:
medicam promittit manum. Re-
spuo? etiam lacrymas precibus mis-
cet. Obdurui? callum hunc, sudor-
um lacrymarumq; suarum balneis
tentat, vt videat an tepenti hoc bal-
neo scabrities emollescat, quam sua-
ui deinde pœnitentiæ scalpello in-
solidum tollat. Perstat inter hæc bal-

na

nea durities, & cor impœnitens, omni rupe durius, quàm vel frequentata stillicidia, vel guttæ leniant, ac nec integra emolliant. Amoris mei balnea, oculorum illius fontibus nata, totoque desudata corpore. Vt durior iam sim ferro, quod mollescit. Autque fornacibus: at ego nullis Amoris mei flammis. Durior sim chalybe, cum solaribus incalescat radiis, ego nullis Amoris mei radiis, solariibus infinitum potentioribus. Constrictior sim frigidiorque omni glacie, soluitur hæc ignibus, cælique teporibus; ego nullis amoris mei ignibus, elementario infinitum validioribus, nulloque cælesti illius calore, aut liqueco aut soluor. Et pergit tamen Amor, ac quasi ab vltima desperatione consilium capit. non profuerunt monita, frustra iactatæ minæ cælorum, inferorum. Nequidquam exemplis omnium seculorum doctus, non veteribus, non nuperis. nec

toti lachrymarum sudorumque tor-
 rentes aut expugnare duritiem, aut-
 eluere valuerunt fordes, decurrit ad
 remediorum vltimum, vt, quod non
 potuerunt oculi, perfringant venæ.
 Totis proinde ostiis, qua data via,
 sanguinea prouult flumina. Ita non
 satis fuit amanti sudasse sanguinem,
 profundere lubuit, vt maria stare
 crederem. Pedes manus, caput, latus
 sanguinea deuomunt flumina: vt non
 mireris tot fluminibus enatum ma-
 re magnum, cui tamquam certior
 balneo innatet peccatrix ac præua-
 ricatrix hæc anima, hauriatque totis
 faucibus amicum elementum, non
 manu, aut pronam ore, superficie
 libans, sed toto corpore vniuersum
 elementum hauriens. Et hæc hostis
 hostilia intentanti. Fluxerunt hæc ad
 aduersantia, & tamquam ab Israël
 ad Philisthæa agmina: quid fiet ad
 mica, ad vnius animæ & oris? quò nõ
 rapis amorem amor? quid nõ extor-
 queret

que
 reli
 sau
 ges
 post
 imm
 sang
 in S
 corp
 sent
 ignib
 ro,
 cruce
 Paul
 cum
 tur,
 mini
 variè
 cla, D
 sanna
 liciq;
 nubio
 amou
 à cæl
 que

ques ab amore, qui nihil intactum relinquis, nec parcis animæ? mitius scuis in Iobo, cuius post abactos greges, post filios vna ruina sepultos, post delassatam malis vxorem, post immundam vlceris redundantiam, sanguini parcebat & animæ. Mitius in Stephano, cuius cum lapidatur corpus, animus in cælo est. Et quid sentiant sancti reliqui? quorum cum ignibus torretur cum Laurentio caro, cum distenditur cum Petro in cruce corpus, cum nudatur cum Paulo ceruix sub gladio, cum secatur cum Isaia, cum in neruo suspenditur, cum tedis ardentibus vritur, laminis candentibus stringitur; cum variè torquetur cū Catharina, Thecla, Domitilla, Agnete, Agatha, Susanna, Christina; mens in cælo est, felicis; & numquam dissociando conubio, inter carnificis manus, iuncta amoris suo est. At amor meus etiam à cælesti Patre derelinqui se queri-

Matt. tur, Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti mei?

7.

Quid non potes amor? cum consueto reliquorum solatio destituit amantem, ne quid videretur deesse iustitiæ diuinæ; neue hæc prætexeret leuamenta dolorum, & è consolatione pœnarum mitigationem: neue quidquam è summo illo amore derelisse solatorum magnitudo videretur: simul etiam vt redamantem excitaret in sequelam, in amorem non parem, quantum tamen humana emulari & assequi diuina possunt. ô Amor! & audeo dicere, extra omnem amoris lineam amare, qui amat. Quid frustraris amantem? amor inuitas in sequelam. Quis assequatur tam prodigè amantem? sequatur & frustra sequatur, cum assequi negatum. Sequatur tamen, licet in medio cursu ponenda hæc vita. Satis enim erit voluisse. Reliqua cōcedet amor. Quamquam & voluisse ab amore fieri

sine quo nec velim quidem nec velle
 possum. Semper ergo disparitas in a-
 more? nihil diffiteor vincor. Nec at-
 tingere aut assequi currentē possum.
 Insequar tamen. Quis scit an in me-
 dio cursu destitutum anima, non
 soletur Amor? vt vel vltimum spiri-
 tum colligat, sinuque recondat suo.
 Quod si fecerit, nā ego beatus, cum
 discrimine omni sublato iungar A-
 mori, vniuersumq; spiritum meum
 imbiberit Amor meus, beataque
 transmutatione in suum transfor-
 mauerit, mortalem in immortalem,
 humanum in diuinum. Quod vt
 fiat, tolle Amor meus impedimenta
 amoris. Magnum enim chaos inter-
 me & te, vt nec suspirare quidem pos-
 sim ad te ingenti criminum mole
 oppressus. Pilæ hic sunt Pyrenæi sal-
 tus; palæ Alpes vento raptæ; plu-
 ma leuiore Apennini, & quicum-
 que supra quod pluitur & ningi-
 tur verticem tollunt montes, si sce-
 lerum.

348 CAROLI SCRIBANI

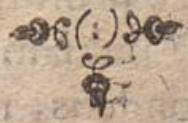
lerum meorum super positam huic
 animę molem circumspicentem, à qua
 quis me liberabit, aut eximet, nisi tu
 solus amor meus? exime meus amor
 si amor es. Nam quò mihi sudores &
 lacrymæ, quò purpura natantia bal-
 nea, nisi sub ingenti hoc pondere fa-
 tiscientem animam, reddas sibi, red-
 das tibi? ita fiat amor meus. Aut si
 hoc negatum amanti, da saltem ut in
 mediis mœroribus colliquescat hæc
 amans anima, fouluaturque in ami-
 cum sibi elementum, in torrentem
 sudoribus natum, in flumen lachry-
 mis delapsum, in mare sanguine
 progenitum. Ut cum nihil habeam
 aliud, nec amorem possim; dolo-
 rem saltem amoris ante ambulum,
 testesque optati amoris mei, sudo-
 rem, lachrymas, sanguinem pro-
 pinem Amori, qui debeam amo-
 rem.

Fluite meæ lachrymæ amoris in-
 dices, proflue meus sanguis, ultimum
 amoris

amoris mei symbolum, vt iungaris
 amori, & æternum indiuiduo nexu
 iungaris Amori. Laxate finis oculi
 mei, pandite ostia venæ meæ. Quid
 auaro ô nimum vtero celatis par-
 tu.n? fundite profuturam cælo so-
 bolem, vt nihil iam imprudenter
 prouidi recondatis, nihil seponatis
 in ætatem. Amori recludantur o-
 stia, referentur claustra. Vt cum a-
 liud non possim, sentiat me dare
 quod possum. Alibi parcite. Omnis
 hic parcimonia noxia est. Prodigite
 caræ mihi matres, sudorum, lachry-
 marum, sanguinis, quidquid vobis
 concessum cælo, quidquid adnatum
 terris. Riui isti, flumina recondent
 cælo; fontes isti, maria recludent
 astris. Nemo vos seducat, nec inani-
 bus circumueniat verbis. Fœnera-
 tio omnis hæc largitio est, centupla
 fœneratione cælo reddenda. Nec
 seculum hic intercurrit. Pauci anni,
 menses, hebdomadæ, dies, fors &
 horæ

350 CAROLI SCRIBANI

Horæ non multæ. Aude anime & te
totum Amori dica sacraque, ut æ-
ternùm illò fruaris, & ille non disse-
ciando æternùm nexu se iun-
gat tibi.

Amo

R

dem

non